

دورگ‌گیری برخی ارقام بومی با ارقام تجاری سیب و ارزیابی مقاومت هیبریدهای بدست آمده

نسبت به بیماری سفیدک پودری (*Podosphaera leucotricha*)

احمد حیدریان^۱ و محسن پیرمرادیان^۲

۱- عضو هیئت علمی بخش تحقیقات گیاه‌پزشکی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اصفهان، ایران؛ ۲- عضو هیئت علمی بخش تحقیقات باگبانی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اصفهان، ایران
(تاریخ دریافت: خرداد ۱۳۹۴؛ تاریخ پذیرش: آذر ۱۳۹۴)

چکیده

دورگ‌گیری سه رقم بومی گلاب (اصفهان، سلطانی و کهنز) با سه رقم تجاری (مکایتاش، گلا و رداپور) انجام و حساسیت ژنوتیپ‌های حاصل نسبت به بیماری سفیدک پودری ارزیابی گردید. در زمان تورم جوانه‌ها، درختان مادری توسط پارچه‌های توری جدا گردیدند. در زمان شکوفا شدن گل‌ها و طی چند مرحله متولی گرده افسانی دستی با گرده والدهای پدری صورت گرفت. در زمان رسیدگی، بذرها از میوه‌ها خارج و در گلخانه کاشته شدند. در مرحله دو تا چهار برگی، سوسپانسیون اسپور تهیه و تا سه نوبت به فاصله دو روز روی کلیه تناج‌ها محلول‌پاشی گردیدند. دو هفته بعد از آخرین محلول‌پاشی، ارزیابی براساس میزان مساحت آلودگی سطح برگ با استفاده از شاخص‌های ۰-۷ انجام شد. در طی سال‌های ۱۳۸۷-۹۰ از ۱۹۱، ۲۲۸۱، ۹۱۷۸ و ۱۰۹۴۹ بذر سبزشده، به ترتیب ۶۹، ۲۶۵، ۴۳۸ و ۱۸۰ نتاج مقاوم به دست آمد. در بین نتاج مقاوم ترکیب تلاقی‌های رداپور♀ × گلاب کهنز♂، رداپور♀ × گلاب سلطانی♂، گلا♀ × گلاب اصفهان♂ و گلا♀ × گلاب سلطانی♂ طی ۴ سال اجرای بروژه به ترتیب با ۱۷۷، ۱۷۲، ۱۶۴ و ۱۵۷ نتاج بیشترین تعداد را در طبقه مقاوم‌ها داشتند. با توجه به برخی صفات باگبانی ۵۶ ژنوتیپ در ارزیابی اولیه در طبقه مقاوم‌ها انتخاب شدند و مقاومت آن‌ها به بیماری سفیدک پودری ارزیابی گردید و گروه‌بندی آن‌ها براساس نمودار درختی پس از تجزیه‌کلاستر با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS انجام شد.

واژه‌های کلیدی: اصلاح، ترکیب تلاقی، سفیدک پودری سیب، دهنده، مقاومت

Hybridization between some Iranian and commercial apple cultivars and resistance assessment of the hybrids to Apple Powdery Mildew (*Podosphaera leucotricha*)

A. HEIDARIAN¹ and M. PIRMORADIAN²

1- Plant Protection Research Department, Esfahan Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, AREEO, Esfahan, Iran;

2- Horticultural Research Department, Esfahan Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, AREEO, Esfahan, Iran

Abstract

A crossing program was initiated between three native golab varieties (kohans, Soltani and Esfahan) and three commercial cultivars (Mcintosh, Red spur and Gala) and the relative susceptibility of genotypes to powdery mildew was assessed. At the time of swelling buds, commercial trees were isolated by cloth mesh. At the time of blossoming, several consecutive, hand pollination were carried out by pollen grains of male parents. After ripening, the fruit harvested and the seeds were planted in greenhouse condition. Apple powdery mildew spore suspension, prepared and three times in two days intervals sprayed on progenies at two to four leaf stage. Two weeks after the last spraying, assessment was carried out based on a 0-7 index. Of the 191, 2281, 9178 and 10949 seeds in 2008 to 2011, 69, 265, 438 and 180 progenies resistant obtained, respectively. Among the different crossing plans, Red spur♀ × Golabe Soltani♂, Red spur♀ × Golabe Kohanz♂, Gala♀ × Golabe Esfahan♂ and Gala♀ × Golabe sultani, had the highest rate of resistance level with the 177, 172, 164 and 157 progenies resistant, respectively based on the 4 years assessment. In the second assessment based on some horticultural traits 56 resistance genotypes selected and their resistance assessed in natural conditions for 3 years and grouped using a tree diagram after cluster analysis by SPSS software.

Key words: Apple powdery mildew, Breeding, Resistance, Cross, Donor

✉ Corresponding author: ahmadheidarian@yahoo.com

مقدمه

Elstar در نتیجه برنامه‌های اصلاحی کنترل شده به دست (Roen *et al.*, 2000).

آمده‌اند (Roen *et al.*, 2000). خوشبختانه تنوع ژنتیکی موجود در سیب بسیار زیاد است و از این نظر اصلاح‌گر قدرت مانور زیادی دارد. تنوع در ظاهر (رنگ، شکل و جلا)، بافت (نرم، ترد و سفت) و طعم (پیچیده، معطر و ملایم) از جمله صفاتی هستند که براساس آن‌ها می‌توان برنامه‌های اصلاحی را با تأکید بر تولید ارقام با رنگ‌های متنوع، کیفیت عالی و پایدار اجرا نمود. در برنامه اصلاحی محققین سعی دارند با درنظر گرفتن مزیت تنوع ژنتیکی موجود به انجام تلاقي‌های لازم برای رسیدن به ترکیب با خصوصیات جدید دسترسی پیدا نمایند (Brown and Maliney, 2005). روش اصلاح کلاسیک ارقام سیب توانسته است ارقام با مقاومت‌های چندگانه نسبت به اکثر بیماری‌های مهم و فاکتورهای محیطی همراه با کیفیت خوب میوه و باروری بالای درختان را در اروپای مرکزی ارائه نماید. مهم‌ترین خصوصیات میوه، درخت و مقاومت‌ها می‌توانند توسط روش اصلاح کلاسیک با هم ترکیب شوند. دهنده‌های ژن (Donors) که در دسترس می‌باشند به خوبی خصوصیات مختلف را به نتاج انتقال می‌دهند. بهترین مثال در این زمینه رقم Rebella است که در سال ۱۹۹۸ کشف گردید. این رقم دارای میوه جذاب، با کیفیت و محصول مناسب می‌باشد و همچنین مقاومت چندگانه نسبت به بیماری‌های لکه سیاه، سفیدک پودری، آتشک و شانکر باکتریایی، کنه قمرز و سرمای زمستانه دارد (Brown and Maliney, 2005). برنامه‌های اصلاحی هر کشور یا منطقه براساس مشکلات موجود در آن کشور یا منطقه طراحی شده و اهداف اصلاحی برای کاهش اثرات این عوامل برنامه‌ریزی می‌شوند. برای مثال در ایستگاه مینه‌سوتا ای آمریکا این اهداف شامل مقاومت به سرما، بالا بردن کیفیت میوه، افزایش مقاومت به بیماری‌ها، در نیویورک ارقام مقاوم به بیماری لکه سیاه و در واشینگتن توسعه کولتیوارهای سازگار با تنש‌های محیطی به‌ویژه گرما، خشکی و نور شدید هدف بوده است. در استرالیا میوه سیب زودرس با کیفیت بالا و مقاوم به بیماری لکه سیاه، در بزرگیل به دلیل

سفیدک پودری (*Podosphaera leucotricha* (Ell. and Ev. Salm.) یکی از مهم‌ترین بیماری‌های درختان سیب (Malus × *domestica* Borkh.) در دنیا است که پوشش سفیدرنگ روی برگ‌ها ایجاد می‌کند و منجر به پیچیدگی برگ‌ها، ریزش میوه، برگ و رزت میوه می‌شود (Jones and Aldwinckle, 2002). مقاومت چند ژنی کمک‌های شایانی به کنترل این بیماری در ارقام جدید نموده است (Patzac *et al.*, 2011). اصلاح درختان سیب به دلیل دوره طولانی هر نسل، مدت زمان زیادی را می‌طلبد، نیاز به فضای قابل توجه برای کاشتن نتاج در مزرعه دارد؛ کار و هزینه زیادی نیز در پی دارد، بنابراین در تلاقي‌ها از ارقامی که کیفیت و کمیت میوه مورد تأیید است، استفاده می‌شود. زمان زیادی نیاز است تا یک صفت (مانند مقاومت به بیماری) از گونه‌های وحشی سیب انتقال پیدا کند. پنج یا تعداد نسل بیشتری برای حذف آلل‌های ناخواسته انتقال یافته از سیب وحشی لازم است (Joshi *et al.*, 2009) و هر نسل بین ۴ تا ۱۰ سال بسته به زمینه ژنتیکی نهال‌ها و فناوری کشت آن‌ها طول می‌کشد (Flachowsky *et al.*, 2009). به‌طور متوسط، مدت زمانی بالغ بر ۵۰ سال طول می‌کشد تا یک واریته جدید سیب، صفات انتقال یافته از گونه وحشی را همراه با میوه با کیفیت و قابل رقابت با میوه‌های رایج جهان نشان بدهد (Schouten *et al.*, 2006). روش دیگر انتقال مقاومت‌های جزئی (partial resistance) از ارقام تجاری به نتاج است (Janse *et al.*, 1994).

ارقامی که مقاومت ژنتیکی در آن‌ها ایجاد می‌شود کمک شایانی به کاهش تعداد سمپاشی‌ها در سال خواهند کرد (Calenge and Durel, 2006). در گذشته ارقام تجاری مهم از نهال‌های بذری به صورت تصادفی به دست می‌آمدند و چنین نهال‌های بذری امروزه هم به صورت تجاری قابل دستیابی هستند. برای مثال ارقام Ginger Gold، Rome Beauty و McIntosh Cameo حاصل گزینش تصادفی هستند در حالی که ارقامی مثل Honeycrip، Fuji، Gala، Jonagold و

توانسته‌اند کاربرد قارچ‌کش‌ها را در مناطق سیب‌کاری تا ۸۰٪ کاهش دهنده که برای تولید محصولات ارگانیک مناسب می‌باشد (Fischer, 2000 a, b). در انجام تلاقي‌ها استفاده از ارقام بومی به عنوان یکی از والدین تأکید شده است (Gelvonanskis *et al.*, 2000).

هدف از این تحقیق انتقال ترکیبی از ژن‌های مقاومت از ارقام تجاری به ارقام گلاب بومی حساس به سفیدک پودری بود.

روش بررسی

ارقام والد مورد استفاده: ارقام گلاب (اصفهان، سلطانی و کهنز) براساس صفات ویژه خوب آن‌ها نظیر طعم و عطر عالی، ظاهر جذاب، زودرسی میوه و باروری زیاد در برخی از ارقام (Kalantari, 1992; Maniei, 1992) و حساسیت نسبت به سفیدک پودری (Heidarian and Pirmoradian, 2012) سه رقم مک‌ایتناش (McIntosh), گالا (Gala) و ردا‌سپور (Red spur) نیز با توجه به صفات مناسب آن‌ها (به ویژه اندازه، رنگ و کیفیت میوه، فرم، مقاومت به سفیدک پودری و هم‌زمانی تاریخ برداشت آن‌ها با والد پدری) به عنوان والدی‌های مادری در نظر گرفته شدند (Ferree and Warrington, 2003; Marine *et al.*, 2010; Heidarian and Pirmoradian, 2012).

روش انجام تلاقي‌ها و کاشت بذر هیرید: تلاقي‌ها در منطقه سميرم در باغی با ارتفاع ۲۳۵۰ متر از سطح دریا روی درختان ۸ ساله با پایه MM106 انجام شد. قبل از سوابق درختان از نظر کمیت و کیفیت میوه مورد بررسی قرار گرفته بود. آبیاری به صورت قطره‌ای با دور ۳ روز انجام شد.

تلاقي‌ها عبارت بودند از: مک‌ایتناش × گلاب اصفهان، گالا × گلاب اصفهان، ردا‌سپور × گلاب اصفهان، مک‌ایتناش × گلاب سلطانی، گالا × گلاب سلطانی، ردا‌سپور × گلاب سلطانی، مک‌ایتناش × گلاب کهنز، گالا × گلاب کهنز،

گرم بودن مناطق سیب‌کاری، تولید ارقامی با نیاز سرمایی پایین و مقاوم به بیماری‌های لکه سیاه و سفیدک پودری اهداف اصلی اصلاح درختان سیب بوده است. در ایتالیا مقاومت به لکه سیاه و سفیدک پودری، عادت اسپورتایپ بودن و کیفیت بالای میوه از اهداف برنامه‌های اصلاحی بوده‌اند. در انگلستان طول انبارمانی بالای میوه، توانایی رقابت با میوه‌های وارداتی، مقاومت به لکه سیاه و سفیدک پودری (Ferree and Warrington, 2003) شامل قابلیت نگهداری بالای میوه، تولید آب‌میوه بیشتر، مقاومت به سرمای زمستانه، آفات، بیماری‌ها و طول انبارمانی (Noiton and Alspach, 1996) و در فرانسه مقاومت به بیماری‌ها و آفات، کاهش نیاز به کارگر در باغ و اصلاح کیفیت میوه (Francois, 2003).

برنامه اصلاحی در کشور نروژ با توجه به کوتاهی دوره رشد، عمدتاً بر تولید ارقام زودرس مبتنی می‌باشد بر همین اساس ارقام زودرس Idun Siv Nonna و Eir از تلاقي Katja × Buckley Giant به دست آمده‌اند. این ارقام دارای میوه‌هایی با ظاهر و مزه خوب می‌باشند و در مراحل اولیه رشد نهال حساسیت پایینی نسبت به بیماری لکه سیاه دارند (Roen *et al.*, 2000). در کشور بلاروس تا قبل از سال ۱۹۸۴ اهداف اصلاحی به انتخاب خصوصیات کمی و کیفی میوه درختان معطوف بوده و پس از آن برنامه‌های انتقال مقاومت نسبت به بیماری‌ها نیز به آن افزوده شده است و این برنامه‌ها منجر به تولید ۱۳۶ نتاج و بیش از ۳۰/۰۰۰ نهال بذری گردیده و بیش از ۱۰۰ سلکسیون، تکثیر و چندین ژنوتیپ برتر معرفی شده است. برای افزایش تنوع به منابع مقاومت، عمدتاً والدی‌های مقاوم از ارقام خارجی نظیر Priscilla و Prima انتخاب می‌شوند (Kozlovskay *et al.*, 2000). برنامه اصلاح سیب در آلمان نیز سابقه ۷۰ ساله دارد که اهداف اصلاحی شامل کیفیت بالای میوه و باروری منظم درختان در ترکیب با مقاومت به بیماری‌های لکه سیاه، سفیدک پودری، شانکر باکتریایی، کنه قرمز و فاکتورهای غیرزیستی مثل سرمای زمستانه و بهاره می‌شوند. ارقام به دست آمده از این برنامه‌ها

سفیدک پودری سیب در مرحله رشدی دو تا چهار برگی، مورد ارزیابی قرار گرفتند. ارزیابی براساس میزان درصد آلودگی برگ‌ها به عامل بیماری و دو هفته بعد از آخرین محلول‌پاشی طبق روش وانگ و همکاران انجام شد (Wang *et al.*, 1995). برای هر نتاج کل برگ‌های آن مورد ارزیابی قرارگرفت. برگ‌ها بین ۷-۰ درجه‌بندی شدند که این گروه‌بندی براساس تخمین درصد آلودگی به بیماری نسبت به کل سطح هر برگ با توجه به معیارهای ذیل بود:

بدون علائم = ۰؛ آلودگی ۱/۰ تا ۵ درصد سطح برگ = ۱؛ آلودگی ۵/۱ تا ۱۵ درصد سطح برگ = ۲؛ آلودگی ۱۵/۱ تا ۳۰ درصد سطح برگ = ۳؛ آلودگی ۳۰/۱ تا ۴۵ درصد سطح برگ = ۴؛ آلودگی ۴۵/۱ تا ۶۵ درصد سطح برگ = ۵؛ آلودگی ۶۵/۱ تا ۸۵ درصد سطح برگ = ۶ و آلودگی بیش از ۸۵ درصد سطح برگ = ۷

سپس نتایج برطبق فرمول ذیل به شاخص شدت بیماری (Severity Index) تبدیل شد.

$$\text{SI} = \frac{\text{اعداد برگ در آن درجه} \times \text{درجه آلودگی)}{\text{(بالاترین درجه آلودگی} \times \text{اعداد کل برگ)}} \times 100$$

میران مقاومت براساس شاخص شدت آلودگی (SI) هر هیبرید به روش ذیل طبقه‌بندی شد (Wang *et al.*, 1995).
 $=\text{SI}_{+}$: مقاومت بسیار بالا (Extremely Resistance)
 $=\text{SI}_{0}$: مقاومت بالا (Highly Resistance)
 $=\text{SI}_{-}$: مقاوم (Susceptible)
 $=\text{SI}_{++}$: خیلی حساس (Highly susceptible)

هر سال هیبریدهایی که در ارزیابی‌های اولیه تا حدودی مقاوم بودند و از نظر بعضی صفات باغبانی (ضعف و یا قدرت رشدی نهال، زاویه شاخه‌ها، درشتی برگ، ضخامت برگ، زمان بازشدن برگ) در وضعیت مناسبتری قرار داشتند، به خزانه در ایستگاه تحقیقات باغبانی سمیرم انتقال داده شدند.

-۲- ارزیابی ژنوتیپ‌های انتخابی در شرایط طبیعی:
 پس از پایان تلاقی‌ها، در ابتدای هر سال پس از بازشدن برگ‌ها یک نوبت اسپور پاشی روی نتاج‌های انتخابی در خزانه انجام شد. کلیه نتاج‌ها در طی سال‌های ۹۳-۹۱ هر

رداسپور × گلاب کهنه.

در زمان تورم جوانه‌ها، ۳-۲ عدد درخت از والد مادری برای هر یک از ترکیب‌های تلاقی انتخاب شدند و کل درختان مادری به طور مجزا به وسیله پارچه‌های توری جهت جلوگیری از تماس حشرات گرده افshan از بقیه درختان جدا گردیدند. گرده والدهای پدری در مرحله‌ای که کاسبرگ‌ها باز ولی گلبرگ‌ها هنوز باز نشده بودند (Ballon stage) جمع‌آوری و پس از جداسازی بساک‌ها در دمای ۲۴ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴۸ ساعت خشک (Kozlovskay *et al.*, 2000) و در شیشه‌های مکارتری نگه‌داری شدند. در زمان تلقیح برای جداسازی دانه‌های گرده با ته خودکار فشار داده شدند به صورتی که دانه‌های گرده از هم‌دیگر جدا شوند. هم‌زمان با بازشدن شکوفه‌ها، دانه گرده آماده والدهای پدری با قلم مو یا با پاک‌کن انتهایی مداد چندین مرتبه متواالی (به علت این‌که گل‌ها هم‌زمان باز نمی‌شوند) بین ۱۲ تا ۲۰ اردیبهشت هر سال روی گل‌های باز شده والدهای های مادری تلقیح شدند. این تلاقی‌ها به مدت ۴ سال تکرار، و در هر سال میوه‌ها پس از رسیدگی برداشت و به آزمایشگاه منتقل گردیدند. بذر آن‌ها را خارج نموده و به مدت ۳ ماه در دمای حدود ۳-۵ درجه سانتی‌گراد در یخچال نگه‌داری و پس از تأمین نیاز سرمایی در گلخانه و در خاک زراعی سترون کاشته شدند.

مایه‌زنی نهال‌های هیبرید: در فصل بهار هرسال، سینهک و برگ‌های آلوده سیب از مناطقی که بیماری نسبت به محل اجرای آزمایش زودتر بروز می‌کند، جمع‌آوری و در مرحله دو تا چهار برگی در گلخانه، سوسپانسیون اسپور با غلظت تقریبی 10×2 اسپور در میلی لیتر محلول گلوكز ۷/۷۸٪ (Wang *et al.*, 1995) تا سه نوبت به فاصله هر دو روز روی کلیه نتاج‌ها محلول‌پاشی گردید.

ارزیابی هیبریدها نسبت به بیماری سفیدک پودری
-۱- ارزیابی در مرحله دو تا چهار برگی: نتاج حاصل از تلاقی‌ها از نظر میزان حساسیت نسبت به قارچ عامل بیماری

به منظور بررسی ژنوتیپ‌ها از نظر مقاومت آن‌ها در برابر آلودگی به سفیدک پودری در شرایط طبیعی و در نهایت گروه‌بندی نتاج، بر روی داده‌های شدت بیماری در هرسال و سه سال، تجزیه‌کلاستر انجام شد و مشخص گردید که تفاوت بین ژنوتیپ‌ها از نظر شدت آلودگی در سه سال متولی متفاوت است (شکل ۱). نمودار درختی ژنوتیپ‌های انتخابی براساس سطح مقاومت به بیماری در شرایط طبیعی پس از تجزیه‌کلاستر با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS تهیه و گروه‌بندی شدند. در این نمودار محور افقی فاصله گروه‌ها را براساس میزان مشابهت آن‌ها نشان می‌دهد. براساس این نمودار، ژنوتیپ‌های مورد مطالعه از نظر مقاومت به بیماری در فاصله تقریبی ۷ به ۳ گروه اصلی تقسیم شدند.

جدول ۱- تلاقی‌های انجام شده در طی سال‌های ۱۳۸۷-۱۳۹۰ و تعداد نتاج مقاوم به دست آمده از هر تلاقی

Table 1. Crossing program during 2008-2011 and progenies obtained through each cross

Crosses	resistant progenies				
	2008	2009	2010	2011	Total number
Gala × Golabe Kohanz	4	37	55	41	137
McIntosh×Golabe Kohanz	4	8	12	4	28
Red Spur×Golabe kohanz	5	112	40	20	177
McIntosh×Golabe Esfahan	14	-	-	7	21
Galax×Golabe Esfahan	9	29	95	31	164
Red Spur×Golabe Esfahan	2	20	28	9	59
McIntosh×Golabe Soltani	5	12	9	11	37
Galax×Golabe Soltani	9	28	95	25	157
Red Spur×Golabe Soltani	17	19	104	32	172
Total	69	265	438	180	952

گروه اصلی اول در فاصله تقریبی ۱ به دو زیر‌گروه I و II تقسیم شد که هر کدام به ترتیب شامل ۱۷ و ۱۶ ژنوتیپ بود. گروه اصلی دوم در فاصله حدود ۱ شامل دو زیر‌گروه VI و VII به ترتیب با ۴ و ۸ ژنوتیپ بود و گروه اصلی سوم با فاصله تقریبی ۲، دارای دو زیر‌گروه V و IV بود که هر کدام به ترتیب دارای ۵ و ۶ ژنوتیپ بود (شکل ۱). به‌طور کلی در تجزیه‌کلاستر ۵۶ ژنوتیپ به شش گروه با سطوح متفاوت مقاومت تقسیم شدند.

سال سه نوبت در نیمه دوم خرداد، نیمه دوم شهریور و نیمه دوم مهر ماه که براساس بررسی‌های اولیه، شدت بیماری در منطقه بیشتر بود، مورد ارزیابی قرار گرفتند، بدین صورت که ۱۰ برگ توسعه یافته از هر ژنوتیپ به صورت تصادفی برداشت گردید و در آزمایشگاه، برگ‌های دارای علائم بیماری در هر ژنوتیپ انتخاب شدند، سپس طول و عرض لکه‌ها روی هر برگ اندازه‌گیری و میانگین اندازه‌ی لکه‌ها با مقیاس میلی‌متر مربع برای شدت بیماری هر ژنوتیپ در آن سال در نظر گرفته شد (Sholberg *et al.*, 2001).

در بهار و تابستان هرسال آبیاری به صورت قطره‌ای و هر سه روز یک نوبت و براساس نیاز آبی گیاه انجام شد. در سال‌های ۱۳۹۱-۹۳ در اوایل بهار از کود حیوانی پوسیده به میزان ۲ کیلوگرم به ازای هر نهال استفاده گردید.

نتیجه و بحث

ارزیابی نتاج در مرحله دو تا چهار برگی در طی سال‌های ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۰ نشان داد که از تعداد ۳۷۰، ۲۳۰۰، ۹۰۰۰ و ۱۱۵۶۶ بذر هیبرید کاشته شده در گلخانه، به ترتیب ۶۹، ۴۳۸ و ۱۸۰ نتاج حاصل از بذرهای سبزشده در طبقه مقاوم قرار گرفتند که در این بین بیشترین تعداد مربوط به ترکیب تلاقی‌های راداسپور × گلاب کهنز و راداسپور × گلاب سلطانی با ۱۷۷ و ۱۷۲ ژنوتیپ و کمترین تعداد مربوط به ترکیب تلاقی گلا × گلاب اصفهان و مکایتاش × گلاب کهنز به ترتیب با ۲۸ و ۲۱ ترکیب تلاقی بودند و مابقی در حد وسط قرار گرفتند (جدول ۱).

نتایج حاصل از ارزیابی‌ها طی سال‌های ۱۳۸۷-۱۳۹۰ نشان داد که امکان دست‌یابی به هیبریدهای مقاوم در نتیجه انجام تلاقی‌ها وجود دارد (جدول ۱). از ۹۵۲ نتاج مقاوم به عامل بیماری، تعداد ۵۶ ژنوتیپ برتر با توجه به برخی صفات با غبانی (ضعف و یا قدرت رشدی نهال، تولید نرک و طول نرک‌ها، زاویه شاخه‌ها، درشتی برگ، ضخامت برگ، زمان باز شدن برگ) طی ۴ سال انتخاب گردید (جدول ۲).

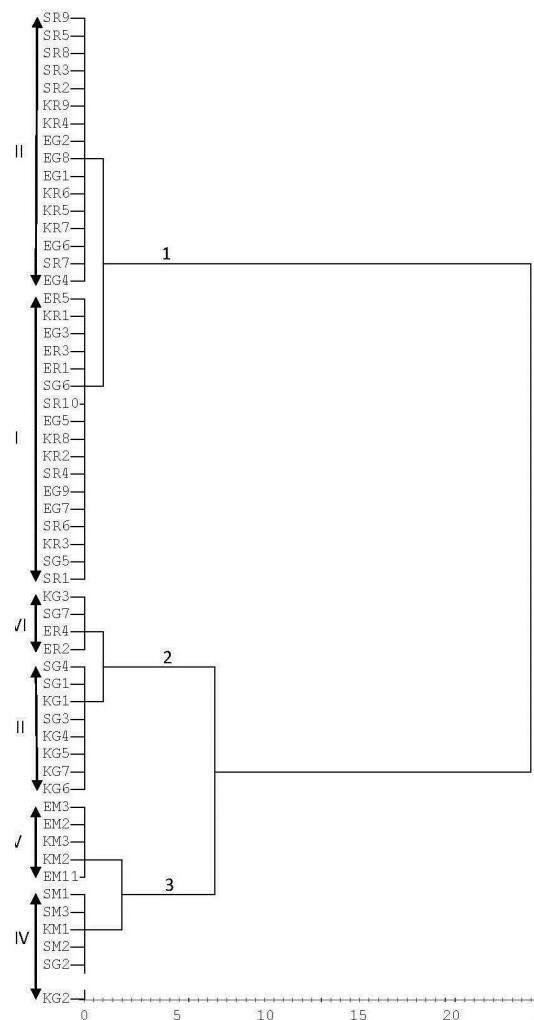
جدول ۲ - ژنو تیپ‌های انتخابی طی سال‌های ۱۳۸۷-۱۳۹۰

Table 2. Selected genotypes during 2008-2011

Crosses	Selected genotypes			
	2008	2009	2010	2011
Galax×Golabe Esfahan	EG1	EG2, EG3	EG4, EG5, EG6,	EG7, EG8, EG9
McIntosh×Golabe Esfahan	-	EM1	EM2	EM3
Red Spur×Golabe Esfahan	ER1	ER2, ER3	ER4	ER5
Galax×Golabe Kohanz	KG1	KG2, KG3	KG4, KG5, KG6	KG7
McIntosh×Golabe Kohanz	KM1	-	KM2	KM3
Red Spur×Golabe kohanz	KR1, KR2	KR3, KR4	KR5, KR6, KR7, KR8	KR9
Galax×Golabe Soltani	SG1, SG2	SG3, SG4	SG5, SG6	SG7
McIntosh×Golabe Soltani	SM1	-	SM2	SM3
Red Spur×Golabe Soltani	SR1, SR2	SR3, SR4, SR5	SR6, SR7, SR8	SR9, SR10

بیماری سفیدک پودری سیب از جمله بیماری‌هایی است که در اروپا همراه با بیماری لکه سیاه تا ۳۰ نوبت (Calenge and Durel, 2006) و در ایران تا ۵ نوبت سم‌پاشی (Heidarian and Karimi, 2014). از جمله راه‌های مؤثر برای کنترل این بیماری به کارگیری ارقام مقاوم است. در تولید ارقام مقاوم بایستی عکس العمل ارقام رایج را نسبت به بیماری، ارزیابی و سپس به صورت منطقه‌ای و با توجه به شرایط هر منطقه اصلاحات انجام و رقم(ها) معروفی گردد.

از لحاظ بررسی مقاومت ارقام سیب درختی به بیماری سفیدک پودری، در یک تحقیق نشان داده شد که رقم جاناتان و ارقام گلاب (اصفهان، کرمانشاه، خراسان و کهنهز) بیشترین حساسیت، و ارقام رادسپور و اینگردماری کمترین حساسیت را نسبت به بیماری دارند درحالی که ارقام فوجی، گلدن دلیشنس، گالا، آزایش، برابورن و دلبار استیوال بین این دو گروه قرار گرفته‌اند (Heidarian and Pirmoradian, 2012). در این تحقیق واکنش ۵۶ ژنتیپ نسبت به بیماری سفیدک پودری سیب درختی در شرایط طبیعی مورد ارزیابی قرار گرفت. تجزیه کلامستر میانگین‌ها طی سه سال نشان داد که زیرگروه II با ژنتیپ‌های EG1، KR6، KR5، KR7، EG6، SR7، EG4، KR6، KR5، KR7، EG2، KR4، SR2، SR3، SR8، SR5، SR9 و SR9 به ترتیب با متوسط اندازه لکه ۱/۴۸، ۱/۴۶، ۱/۴۴، ۱/۴۶، ۱/۴۸ و ۱/۴۴ است.

شکل ۱- گروه‌بندی ۵۶ ژنوتیپ سیب درختی براساس سطح

مقاومت به بیماری سفیدک پودری با استفاده از نرم افزار آماری SPSS

Fig. 1. Grouping of 56 apple hybrid genotypes based on the resistance level to powdery mildew using SPSS software

ترکیب(7) (KG1, 4, 5, 6, 7) آن در زیرگروه III قرار گرفت که از نظر مقاومت به سفیدک پودری متمایل به ژنوتیپ‌های حساس‌تر بودند (شکل ۱). رقم گالا به سفیدک پودری مقاوم (Marine *et al.*, 2010; Heidarian and Pirmoradian, 2012) است که محتملاً رقم گالا، دهنده مناسبی برای گلاب کهنه نبوده است.

عطر میوه گلاب اصفهان بسیار خوب، کیفیت خوراکی عالی و از بازار پستندی خوبی برخوردار است و نسبت به سفیدک Heidarian and Pirmoradian, 2012) بسیار حساس است (Manie, 1992). ارزیابی ۹ ترکیب تلاقی (EG1-9)، گالا × گلاب اصفهان نشان داد که غالب آن‌ها (EG1, 2, 4, 6, 8) با اندکی اختلاف در زیرگروه مقاوم‌ترها یا نزدیک به آن‌ها (EG5, 7, 9) قرار دارند (شکل ۱) که احتمالاً رقم گالا، دهنده مطلوبی در خصوص سفیدک پودری برای گلاب اصفهان بوده است. سه ترکیب تلاقی (ER1, 3, 5)، رadasپور×گلاب اصفهان در زیرگروه I و دو ترکیب (ER2, 4) در زیرگروه VI قرار گرفتند که هر دو زیرگروه بینایین گروه‌های حساس و مقاوم قرار دارند (شکل ۱). رقم رadasپور برای گلاب اصفهان از نظر انتقال ژن‌های مقاومت به سفیدک پودری در این تحقیق در درجه دوم اهمیت قرار دارد. سه ژنوتیپ (EM1-3)، مکایتاش × گلاب اصفهان، حساس‌ترین‌ها در این ارزیابی بودند که در ارتباط با حساس بودن هر دو رقم والد بوده است. از ده ترکیب تلاقی انتخابی (SR1-10)، Radasپور × گلاب سلطانی، ژنوتیپ‌های (9) (SR2, 3, 5, 7, 8, 9) در زیرگروه II و هم‌سطح با مقاوم‌ترین‌ها بودند که احتمالاً رقم Radasپور دهنده مناسبی برای گلاب کهنه بوده است.

غالب ژنوتیپ‌های (SG1-7)، گالا × گلاب سلطانی و (KG1-7)، گالا × گلاب کهنه از نظر گروه‌بندی نزدیک‌تر به زیرگروه‌های حساس بودند که بین‌گر نامناسب بودن رقم گالا در خصوص انتقال ژن‌های مقاومت به رقم‌های گلاب سلطانی و کهنه بوده است.

۱/۵۷، ۱/۵۶، ۱/۵۵، ۱/۵۴، ۱/۵۳، ۱/۵۲، ۱/۵۱ و ۱/۵۰ میلی‌متر مربع مقاوم‌ترین‌ها هستند در حالی‌که، زیرگروه V با ژنوتیپ‌های KM3، KM2، EM1 و EM3 به ترتیب با اندازه لکه ۴/۸، ۴/۶۲، ۴/۵۷ و ۴/۵۵ میلی‌متر مربع حساس‌ترین‌ها بودند. زیرگروه IV با شش ژنوتیپ KG2، SM2، SG2، KM1، SM3 و SM1 به ترتیب با متوسط اندازه لکه ۳/۵۰، ۳/۶۴، ۳/۸۰، ۳/۸۵ و ۳/۹۰ میلی‌متر نزدیک به حساس‌ترین‌ها قرار گرفتند (شکل ۱). حداقل و حداقل‌تر شدت بیماری مربوط به ژنوتیپ‌های KR7 (راداسپور×گلاب کهنه) و EM1 (مکایتاش × گلاب اصفهان) با اندازه لکه به ترتیب ۱/۴۴ و ۴/۸۰ میلی‌متر مربع بود (شکل ۱). پنج ترکیب تلاقی (KR1, 2, 3, 4, 8)، رadasپور × گلاب کهنه در این ارزیابی سه‌ساله در زیرگروه I با شدت‌های مختلف بیماری قرار گرفتند (شکل ۱)، که این موضوع بیانگر آن است که رقم رadasپور بهترین دهنده (donor) برای گلاب کهنه در خصوص مقاومت به بیماری سفیدک پودری بوده است. بافت میوه گلاب کهنه ترد و آبدار، عطر و طعم خوب دارد، فاقد خاصیت انبارمانی، مناسب برای مصرف تازه‌خوری است و بسیار حساس به سفیدک پودری نیز هست (Heidarian and Pirmoradian, 2012; Kalantari, 1992; Manie, 1992) که، رadasپور والد دیگر این ترکیب تلاقی، از مهم‌ترین ارقام تجاری و در حال حاضر یکی از پنج رقم برتر دنیا به شمار می‌رود. این رقم مقاوم به سرما، سفیدک پودری و آتشک می‌باشد. در بسیاری از پروژه‌های اصلاحی به عنوان منبع مقاومت نسبت به سفیدک پودری، آتشک و همچنین برای افزایش عمر انباری نتاج استفاده می‌شود (Ferree and Warrington, 2003). نتاج (KM1-3)، از ترکیب تلاقی مکایتاش × گلاب کهنه نیز در زیرگروه‌های IV و V و جزو حساس‌ترین‌ها بودند (شکل ۱). مکایتاش والد مادری این ترکیب تلاقی، رقم حساس به سفیدک پودری است (Marine *et al.*, 2010) که به عنوان کترول در این تحقیق مورد استفاده قرار گرفت. از هفت ترکیب تلاقی (KG)، پنج

حیدریان و پیرمرادیان: دورگ‌گیری برخی ارقام بومی با ارقام تجاری سیب و ارزیابی مقاومت هیریدهای به دست آمده نسبت به بیماری ...

استفاده از ارقام مقاوم می‌تواند هزینه‌های تولیدکنندگان را به شدت کاهش دهد و به محیط پاک و کاهش باقیمانده سوموم در میوه‌های سیب منجر گردد (Soriano *et al.*, 2009). استفاده از ارقام مقاوم سیب درختی بهترین روش حذف زیان‌های اقتصادی ناشی از بیماری‌های قارچی است.

مقاومت به بیماری سفیدک پودری سیب می‌تواند در شرایط طبیعی سیب مستقیماً در باغ، جایی که درختان در معرض شرایط طبیعی و نژادهای متنوع بیمارگر قرار دارند مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد (Paz-Cuadra *et al.*, 2014). سطح بالایی از مقاومت به سفیدک پودری روی ارقام 'Delicious' و 'York' در شرایط طبیعی در مقایسه با 'Imperial'، 'Rome Beauty'، 'Jonathan' و 'Granny Smith' (Jones and Aldwinckle, 2002) حساسیت ۳۸٪ شرایط سیب درختی به سفیدک پودری در شرایط طبیعی و گلخانه مطالعه شده و نتایج نشان‌داده که 'Rayada' و '411' حساس‌ترین‌ها و روی غالب شرایط سیب درختی دیگر سطح بالایی از مقاومت دیده شده است (Paz-Cuadra *et al.*, 2014). ترکیبی از زن‌های مقاومت مختلف راه مناسب به دست آوردن مقاومت قارچی پایدار برای مدت طولانی است (Urbanovich and Kazlovskaya, 2008) که در این تحقیق پیگیری شده است.

احتمالاً رقم‌های مکایتاش و گالا دهنده‌های مناسبی برای رقم سلطانی نبوده‌اند، به همین خاطر، غالب شرایط سیب (SM1-7) گالا × گلاب سلطانی و (SM1-3) مکایتاش × گلاب سلطانی از نظر گروه‌بندی در این تحقیق نزدیک به حساس‌ترین‌ها بودند (جدول ۳). رنگ زمینه میوه سیب گلاب سلطانی زرد، بارنگ رویی نارنجی، عطر میوه خوب، کیفیت خوراکی خوب، میزان مواد جامد محلول ۱۳ درصد، زمان برداشت میوه ۱۵ شهریور ماه، شکل میوه کروی و بدون زنگار، خاصیت انبارمانی کم، بازارپسندی خیلی خوب، مقاومت به خشکی متوسط، خیلی حساس به سرمای دیررس بهاره، حساسیت کم تا متوسط به کلروز آهن و به بیماری سفیدک پودری بسیار حساس است (Heidarian and Pirmoradian, 2012; Maniei, 1992).

جدول ۳- ارزیابی واکنش ژنوتیپ‌های سیب به سفیدک پودری در

شرایط طبیعی در سال‌های ۱۳۹۱-۱۳۹۳

Table 3. Reaction of genotypes to apple powdery mildew disease in the natural condition during 2012-2014 years

Genotype	Mean spots area (mm ²)			
	2012	2013	2014	Total
EM1	4.71	5.40	4.29	4.80
KM2	4.52	5.32	4.03	4.62
KM3	4.46	5.28	3.97	4.57
EM3	4.45	5.13	4.08	4.55
EM2	4.41	5.24	3.94	4.53
SM1	3.86	4.50	3.23	3.90
SM3	3.74	4.58	3.24	3.85
KM1	8.75	4.41	3.24	3.80
SM2	3.64	3.92	3.13	3.69
SG2	3.60	4.06	3.03	3.64
KG2	3.42	3.49	2.97	3.50
SG4	3.10	4.27	2.59	3.32
SG1	3.10	3.98	2.66	3.25
KG6	2.93	3.66	2.45	3.02
KG5	2.88	3.92	2.49	2.94
KG7	2.83	3.65	2.24	2.91
KG1	2.78	3.49	2.27	2.85
SG3	2.76	3.35	2.40	2.84
KG4	2.75	3.34	2.32	2.80
ER4	2.47	3.27	2.08	2.61
KG3	2.63	2.97	2.04	2.55
SG7	2.42	3.15	1.95	2.51
ER2	2.52	2.75	1.93	2.41
ER1	1.82	3.17	1.37	1.99
ER3	1.74	2.62	1.31	1.89
ER5	1.40	2.49	1.27	1.84
KR1	1.81	2.38	1.29	1.83
EG3	1.64	2.55	1.17	1.79
SG6	1.69	2.28	1.17	1.71
SR10	1.57	2.37	1.14	1.71
EG5	1.60	2.51	1.13	1.70
SR4	1.61	2.23	1.17	1.67
KR8	1.65	2.12	1.17	1.64
KR2	1.54	2.34	1.04	1.64
SG5	1.60	2.13	1.17	1.63
SR1	1.58	2.18	1.10	1.62
SR6	1.56	2.25	1.13	1.61
KR3	1.54	2.28	1.00	1.61
EG9	1.55	2.19	1.10	1.60
EG7	1.47	2.24	1.08	1.59
EG1	1.50	2.21	1.02	1.58
KR6	1.45	2.43	1.00	1.57
EG2	1.47	2.33	1.08	1.56
EG8	1.54	2.06	1.07	1.56
KR4	1.57	1.99	1.13	1.54
KR9	1.47	2.15	1.00	1.52
SR3	1.47	2.13	1.00	1.52
SR2	1.7	2.13	1.00	1.52
SR8	1.47	2.05	1.03	1.51
SR9	1.49	2.04	1.00	1.51
SR5	1.42	2.08	1.00	1.51
EG4	1.43	2.04	1.00	1.48
EG6	1.41	2.01	1.00	1.47
SR7	1.47	1.87	1.00	1.46
KR5	1.52	2.23	1.00	1.45
KR7	1.44	1.86	1.03	1.44

References

- BROWN, S. and MALINAY, K. 2005. Recent advance in apple breeding genetics and new cultivars. New Yourk Fruit Quarterly, 13 (1): 3-5.
- CALENGE, F. and DUREL, C. E. 2006. Both stable and unstable QTLs for resistance to powdery mildew are detected in apple after four years of field assessments. Molecular Breeding, 17: 329-339.
- FERREE, D. C. and WARRINGTON, I. J. 2003. Apples, botany, production and uses. CABI publishing.
- FICSHER, C., 2000b. Apple breeding in the federal centre for plant breeding research institute for fruit breeding at Dresden-Pillnitz. Germany Acta Horticulturae, 538: 225-227.
- FISCHER, C. 2000a. Multiple resistant apple cultivars and consequence for apple breeding in the future, Germany Acta Horticulturae, 538: 229-234.
- FLACHOWSKY, H., HANKE, M. V., PEIL, A., STRAUSS S. H. and FLADUNG, M. 2009. A review on transgenic approaches to accelerate breeding of woody plants. Plant Breeding, 128: 217-226.
- FRANCOIS, L. 2003. French apple breeding program: a new partnership between TNRA and the nurserymen of NOVADI. Acta Horticulturae, 622 ISHS.
- GELVONASKIS, B., DUCHOVSKIS, P. and BANDARAVICIENE, G. 2000. Investigation of winter hardiness and cold hardiness in apple progenies. Acta Horticulturae, 538: 277-280.
- HEIDARIAN, A. and PIRMORADIAN, M. 2012. Relative susceptibility of some commercial and native apple cultivars to powdery mildew (*Podosphaera leucotricha*) under natural conditions. Iranian Journal of Plant Pathology, 48 (1): 129-133 (in Persian with English summary).
- HEIDARIAN, A. and KARIMI SHAHRI, M. R. 2014. To evaluate the efficacy of the fungicide tetriconazole against apple powdery mildew (*Podosphaera leucotricha* Ellis. and Everh.). Pesticides in Plan Protection Sciences, 1 (1): 1-7 (in Persian with English summary).
- JANSE J., VERHAEGH, J. J. and NIJS, A. P. M. 1994. Early selection for partial resistance to powdery mildew, *Podosphaera leucotricha* (Ell. and Ev.) Salm. in apple genotypes. Euphytica, 77: 7-9.
- Jones, A. L. and Aldwinckle, H. S. 2002. Compendium of Apple and Pear Diseases, 2ed. The American Phytopathological Society, Mund-Prensa Madrid.
- JOSHI S., SORIANO, J. M., SCHART, J., BROGGINI, G. A. L., SZANKOWSKI, I., JACOBSEN, E., KRENS F. and SCHOUTEN, H. J. 2009. Approaches for development of cisgenic apples. Transgenic Plant Journal, 3: 40-46.
- KALANTARI, S., 1992. Identification of apple cultivar of Karaj. MSc. Thesis, submitted to Tehran University, Iran (in Persian with English summary).
- KOZLOVSKAY, Z. A., MARUDO G. M. and RYVABTSEY, A. S. 2000. Some results of the apple breeding programs in Belarus. Acta Horticulturae, 538: 219-223.
- MANIEI, A. 1992. Apple and its breeding. Technical Publishing Company of Iran., 376 p (in Persian with English summary).
- MARINE, S. C., YODER K. S. and BAUDOIN, A. 2010. Powdery mildew of apple,. Plant Health Instructor 10.1094/PHI-I-2010-1021-01 (in Persian with English summary).
- NOITON, D. A. M. and ALSPACH, P. A. 1996. Founding clones, inbreeding co ancestry, and status number of modern apple cultivars. Journal of American Society Horticulture Science, 121: 773-782.
- PATZAK, J., PAPRSTEIN F. and HENYCHOVA, A. 2011. Identification of apple scab and powdery mildew resistance genes in Czech apple (*Malus×domestica*) genetic resources by PCR molecular markers. Czech Journal Genetic Plant Breeding, 47 (4): 156-165.
- PAZ-CUADRA, A., GUZMAN-PANTOIA, L. E., MARTINEZ-PENICHE, R. A., CALTZONTZIN-FERNANDEZ, C. K. K., PACHECO-AGUILAR, G. R. and ARVIZU-MEDRANO, S. M. 2014. Evaluation of the susceptibility of apple genotypes in Queretaro, Mexico to powdery mildew (*Podosphaera leucotricha*). Scientia Horticulturae, 170: 53-60.
- ROEN, D., MOE, S. and NORNES, L. 2000. Early ripening apple cultivars from Norway. Acta Horticulturae (ISHS), 538: 685-688.
- SCHOUTEN, H., KRENZ F. A. and JACOBSEN, E. 2006.

Cisgenic plants are similar to traditionally bred plants.
EMBO Reports, 7: 750753.

- SHOLBERG, P. L., LANE, W. D., HAAG, P., BEDFORD K. and LASHUK, L. 2001. A novel technique for evaluation of apple (*Malus × domestica* Borkh.) cultivars for susceptibility to powdery mildew. Canadian Journal Plant Science, 81: 289-296.
- SORIANO J. M., JOSHI, S. G., VAN KAAUWEN, M., NOORDIJK, Y., GROENWOLD, R., HENKEN, B. W. E., VAN DE WEG and SCHOULEN, H. J. 2009. Identification and mapping of the novel apple scab

resistance gene *Vd3*. Tree Genetics and Genomes, 5: 475-482.

- URBANOVICH O. and KAZLOVSKAYA, Z. 2008. Identification of scab resistance genes in apple trees by molecular markers. Scientific Works of the Lithuanian Institute of Horticulture and Lithuanian University of Agriculture. Sodininkyste ir Daržininkyste, 27: 347-357.
- WANG, Y., LIU, Y., HE, P., CHEN, J., LAMIKANRA O., and LU, J. 1995. Evaluation of foliar resistance to *Uncinula necator* in Chinese wild *Vitis species*. Vitis, 34 (3): 159-164.